

Rozjímanie na siedmy deň oktávy Narodenia Pána

Rozjímanie na siedmy deň
oktávy Narodenia Pána.
Navrhované témy sú: koniec
roka je príležitosťou na
vyhodnotenie; priniesť Pánovi
to, čo sme; ďakujem, prepáč,
pomáhaj mi viac.

PROLÓG JÁNOVHO EVANJELIA, ktorý
čítame pri svätej Omši, je akoby
zhrnutím Vianoc. Hovorí nám, že
kým niektorí ľudia prijímajú Božieho
Syna a stávajú sa adoptovanými
deťmi, iní ho ignorujú a zostávajú v
temnote. Dnes, v posledný deň roka,

chceme pred toto Dieťa, ktoré sa nám narodilo, nášho Spasiteľa, postaviť celý svoj život. Je to vhodný čas na rekapituláciu, vyhodnotenie a predovšetkým na poďakovanie Bohu, ktorý chcel byť po našom boku po celý čas.

Každý ďalší rok nás posúva o kúsok bližšie k nebu. Môžeme prosiť Ducha Svätého, aby nás osvietil, aby sme celkovo zhodnotili tento uplynulý čas, ktorý nás privádza bližšie k Bohu. Mohli sme rásť ako Ježiš „v múdrosti, veku a milosti pred Bohom a ľuďmi“ (Lk 2, 52). Ďalší rok, v ktorom Pán v tento posledný deň chce každému z nás povedať tieto slová evanjelia: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána“ (Mt 25, 21).

Práve to by sme dnes chceli: stráviť dni v Betleheme s Ježišom, Máriou a Jozefom, vidieť náš život od Boha;

vstúpiť do jeho pocitov, myšlienok a vôle, a tak naplniť naše srdcia nekonečnou vďačnosťou. Chceli by sme môcť povedať slovami evanjelia svätej Omše, že „Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy“ (Jn 1, 14.16).

„SLOVO SA TELOM STALO a prebývalo medzi nami“ (Jn 1, 14).

Chceme sa priblížiť k jasličkám tak ako pastieri, so srdcom odovzdaným zázraku, ktorý mali pred očami:

„Priblížme sa k Bohu, zastavme sa a pozrime sa na jasličky, predstavme si Ježišovo narodenie: svetlo a pokoj, úplnú chudobu a odmietnutie.

Vstúpme do skutočných Vianoc spolu s pastiermi, prinášajme Ježišovi to, čo sme my, naše odsunutia na okraj, naše nezahojené rany, naše hriechy.

Takto v Ježišovi zakúsime pravého ducha Vianoc: krásu toho, že sme milovaní Bohom. S Máriou a Jozefom sa postavme pred jasle, pred Ježiša, ktorý sa narodil ako chlieb pre môj život. Rozjímajúc nad jeho pokornou a nekonečnou láskou, jednoducho povedzme ďakujem: ďakujem ti, lebo si to všetko urobil pre mňa“[1].

Tak ako pastieri, aj my dnes chceme priniesť do Betlehema všetko, čo sme: všetko, čo sme urobili a neurobili v tomto končiacom sa roku. Určite sa nájde veľa dobrých vecí, ale aj takých, ktoré nie sú dobré. Možno sme sa trochu priblížili k Bohu, aj keď spôsobom, ktorý sa ťažko meria. V každom prípade sme si istí, že „tým, ktorí milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28). Preto sme plní vďačnosti. Boh sa o nás postaral, bol s nami a sprevádzal nás. *Te Deum laudamus*. Chválime ťa, Pane, z hĺbky duše, ďakujeme ti, lebo si dobrý. A každý deň ti dobrorečíme. A

chválime tvoje meno na veky vekov[2].

„ĎAKUJEM, PREPÁČ A POMÁHAJ mi viac“. Možno nám dnes môže táto strelná modlitba, ktorú opakoval blahoslavený Álvaro del Portillo, pomôcť usmerniť náš dôverný dialóg s Ježišom. Svätý Augustín odporúčal stály postoj vďačnosti ako najlepší spôsob života: „Čo lepšie môžeme priniesť v srdci, vysloviť ústami, napísať perom, ako tieto slová: *Bohu vďaka*? Niet ničoho, čo by sa dalo povedať stručnejšie, počuť s väčšou radosťou, pocítiť s väčším povznesením alebo urobiť s väčšou užitočnosťou“[3].

„Dnes je ten správny deň, aby sme sa priblížili k svätostánku, k betlehemu, k jasliam, aby sme sa poďakovali. Prijmime dar, ktorým je Ježiš, a

potom sa premeníme na dar podobný Ježišovi. Stať sa darom znamená dať životu zmysel a je to najlepší spôsob, ako zmeniť svet: zmeníme seba, zmení sa Cirkev, zmenia sa dejiny, keď začneme chcieť meniť nie druhých, ale seba samých, keď urobíme svoj život darom“[4].
Toľko darov od Boha, toľko darov, toľko dôvodov, aby sme svoj život urobili darom... a naopak, v našom živote vidíme aj nedostatok odpovedania. Svoju vďačnosť môžeme sprevádzať prosbou o Božie odpustenie za chvíle, keď sme neboli štedrý, alebo za mnohé chvíle, keď sme boli jednoducho roztržití. Dobre vieme, že ak budeme naplnení dobrými želaniami, nikdy nám nebude chýbať jeho milosť, lebo „tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi“ (Jn 1, 12).

Dobrym cieľom pre tento rok môže byť nechať si od Boha viac pomáhať. Nechceme robiť veci sami. Možno sa

v končiacom sa roku mnohí z nás pokúšali spoliehať len na vlastné sily a zistili sme, že tento vzorec nefunguje. „Ďakujem, prepáč, pomôž mi! Tieto slová vyjadrujú napätie existencie zameranej na Boha. Niekoho, koho sa dotkla najväčšia Láska a kto žije úplne z tejto lásky“[5]. S pomocou Panny Márie, našej Matky, je našou nádejou, že sa počas tohto nového roka budeme čoraz viac opierať o milosť jej Syna.

[1] František, *Homília*, 24-XII-2016.

[2] Porov. Hymnus *Te Deum*.

[3] Svätý Augustín, *List 72*.

[4] František, *Homília*, 24-XII-2019.

[5] František, *List pri príležitosti blahorečenia Álvара del Portillo*, 16-VI-2014.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-siedmy-
den-oktavy-narodenia-pana/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-siedmy-den-oktavy-narodenia-pana/)
(22.03.2026)